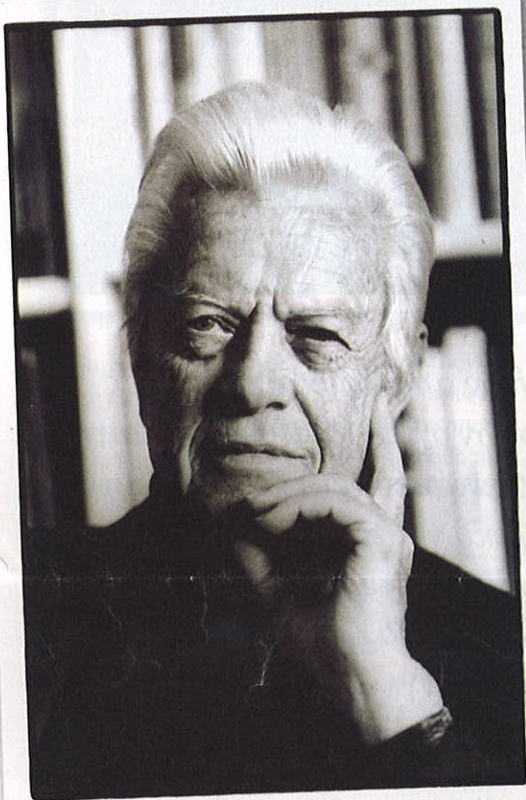

«Η Γερμανία επέβαλε τη συμμετοχή του ΔΝΤ»

ΣΤΗΝ ΑΝΝΑ ΔΟΛΛΑΡΗ

Ο Ελβετός καθηγητής και Έλληνας υπήκοος Ντούσαν Σιντάνσκι φιλοξενείται στα «Επίκαιρα» και μιλάει αποκλειστικά για την παγκόσμια οικονομική κρίση αλλά και για τον κίνδυνο κοινωνικών εκρήξεων. Ο κ. Σιντάνσκι είναι σύμβουλος του Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο επί σειρά ετών, πρόεδρος της Σχολής Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου της Γενεύης, διεθνολόγος και πολιτικός επιστήμων, πρόεδρος της Ελβετικής Επιτροπής για την Επιστροφή των Γλυπτών του Παρθενώνα, πρόεδρος του Διεθνούς Ιδρύματος Λάτση στη Γενεύη και συγγραφέας. Στην αποκλειστική συνέντευξη που μας παραχώρησε, επισημαίνει ότι η κοινή πολιτική των μελών της Ευρωζώνης και η δημιουργία ενός «πακέτου» μέτρων για όλες τις χώρες της Ευρωζώνης, σε συνδυασμό με τη δημιουργία ενός ταμείου έκτακτης βοήθειας σε συνεργασία με το ΔΝΤ, θα αποτελούσαν «σανίδα σωτηρίας» για την αντιμετώπιση της κρίσης. Θεωρεί πως η ένταξη της χώρας μας στο ΔΝΤ δεν ήταν προσωπική απόφαση και επιλογή του Γιώργου Παπανδρέου, αλλά του επιβλήθηκε.

Πώς πιστεύετε ότι μπορεί να αντιμετωπιστεί η παγκόσμια οικονομική κρίση;

Για να αντιμετωπιστεί η οικονομική κρίση, τα κράτη που ανήκουν στην ομάδα των είκοσι μεγαλύτερων οικονομιών του κόσμου (G-20) δεν πρέπει να εστιάσουν στον καθορισμό των μέτρων και στις κατευθυντήριες γραμμές, αλλά να παρακολουθούν την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται, από τη μία πλευρά, για τα κράτη του G-20 και, από την άλλη, για τις υπόλοιπες χώρες που πλήττονται από την κρίση. Είναι αυτονόητο ότι αυτό θα απαιτούσε το minimum υποδομής, ώστε να διασφαλιστεί ο συντονισμός σε παγκόσμιο επίπεδο. Κατά τη γνώμη μου, η Επιτροπή η οποία παίρνει πρωτοβουλίες και διατυπώνει προτάσεις θα πρέπει να κληθεί

να παρουσιάσει ένα «πακέτο», συμπεριλαμβανομένων όλων των μέτρων που πρέπει να ληφθούν το συντομότερο δυνατό από τα κράτη-μέλη που χρησιμοποιούν το ευρώ.

Πράγματι, τα μέτρα που έλαβε η μία χώρα μετά την άλλη θα πρέπει να περιλαμβάνονται σε μια «Λευκή Βίβλο» στην οποία να παρουσιάζονται με συνέχεια και συνέπεια. Η δημιουργία ενός ταμείου έκτακτης βοήθειας, σε συνεργασία με το ΔΝΤ, αποτελεί μέρος του «πακέτου» και των προτάσεων του προέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας Ζαν Κλοντ Τρισέ, «αιτώντας» τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής φορολογικής ομοσπονδίας. Μέσα στο ίδιο πνεύμα, η Επιτροπή είχε προτείνει τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης προϋπολογισμών πριν την υποβολή τους στα Εθνικά Κοινοβούλια. Οι άλλες προτάσεις αφορούν στην ιδέα της φορολόγησης των τραπεζών και τη δημιουργία μιας ουσιαστικής αντιμετώπισης της κρίσης που «τροφοδοτείται» από τις τράπεζες ή τις κυβερνήσεις, και θα διαχειρίζονται από κοινού η Επιτροπή και η ΕΚΤ, στο πλαίσιο της παγκόσμιας πολιτικής κατά της κρίσης. Όσον αφορά στα άλλα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οφείλουν να λειτουργούν υπό το πρίσμα της ενότητας και να υιοθετήσουν τα αντίστοιχα μέτρα για τον περιορισμό της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης. Η ταχύτητα της δράσης και το πλήρωμα του χρόνου, καθώς και μια συνολική πρόταση φαίνονται απαραίτητα.

Πώς σχολιάζετε τη στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στην Ελβίδα και ιδιαίτερα την αντιμετώπιση που είχε η χώρα μας από τη Γερμανία και την Άγκελα Μέρκελ; Συμφωνείτε με την απόφαση του Γιώργου Παπανδρέου να απευθυνθεί στο ΔΝΤ; Θεωρείτε ότι ήταν η μόνη λύση;

Για να απαντήσουμε στο ερώτημα αυτό, πρέπει να πάμε πίσω στην αρχή της ελληνικής κρίσης και κυρίως το μήνα Φεβρουάριο του 2010, όταν η ΕΕ και ειδικότερα ο πυρήνας της Ζώνης του Ευρώ είχαν διακηρύξει την αλληλεγγύη τους και την προθυμία τους να βοηθήσουν την

Ντούσαν Σιντάνσκι

Σύμβουλος του Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο

«Καμία χώρα στον κόσμο δεν υποβάλλει τους διπλωμάτες που την εκπροσωπούν σε αγώνα βιοτικής επιβίωσης», επισημαίνει στα «Επίκαιρα» ο κ. Γιώργος Αῦφαντς.

καμία άποψη, να είναι ευπειθείς εκτελεστές αποσπασματικών, προφορικών πάντοτε, εντολών. Στις μετρημένες στα δάχτυλα ευρύτερες συσκέψεις, επιβάλλεται ομοφωνία που θα τη ζήλευαν και στην Πιονγιάνγκ! Διπλωμάτες για τους οποίους υπάρχει υποψία ότι έχουν απόψεις ή ενστάσεις για όσα η πολιτική ηγεσία απαιτεί να καταγράφονται σαν δήθεν υπηρεσιακές εισηγήσεις, παρακάμπτονται, απομονώνονται, περιθωριοποιούνται, τιμωρούνται στις μεταθέσεις. Επιβραβεύονται οι «yesmen», αυτοί που σιωπούν ό,τι κι αν γίνεται, όπως, π.χ., συνέβη με τον κανονισμό έναρξης πτήσεων μεταξύ της ΕΕ και Κατεχομένων εδαφών της Κύπρου, όταν ενώπιον της Βουλής η μη εμπρόθεσμη ελληνική ένσταση αποδόθηκε σε δήθεν ολιγωρία υπηρεσιακών παραγόντων. Το ίδιο ακριβώς σκηνικό με την περίπτωση Καραβέλα πριν από ένα χρόνο, όμως τώρα με την κρίση ποιος ενδιαφέρεται και ποιος τολμάει;

Σκέφτεται να αντιδράσει και πώς η Ένωση Διπλωματικών Υπαλλήλων στην οικονομική και πολιτική υποβάθμιση που περιγράψατε;

Αντιδρούμε διαμαρτυρόμενοι. Είναι πλέον για τους Έλληνες διπλωμάτες ζήτημα προσωπικής και επαγγελματικής αξιοπρέπειας να υπερασπιστούν το θεσμικό τους ρόλο. Το αίτημά μας είναι να αρχίσει άμεσα διαπραγμάτευση με στόχο την άρση των συνεπειών των πρόσφατων κυβερνητικών μέτρων, δηλαδή ν' αποφευχθεί ο επαπειλούμενος οικονομικός μας στραγγαλισμός. Μέχρι στιγμής, η κυβέρνηση κωφεύει, δεν διαλέγεται. Θα συγκεντρωθούμε την 28η Ιουνίου, στις 11:30, μπροστά στο Μέγαρο Μαξίμου, ζητώντας από τον υπουργό Εξωτερικών και πρωθυπουργό επιτέλους να μας δεχτεί και να δώσει εντολή στο αρμόδιο υπουργείο Οικονομικών να αρχίσει τη διαπραγμάτευση που ζητάμε. Αλλά θέλουμε και να ακούσει τις αιτιάσεις μας για τον τρόπο μη λειτουργίας του υπουργείου. Η κατάσταση έχει φτάσει στο αποχώρητο.

Υπάρχουν όμως και διπλωμάτες που αντιδρούν στην πολιτική διαμαρτυρίας της ΕΔΥ. Τι τους απαντάτε;

Υπάρχουν ορισμένοι συνάδελφοι οι οποίοι, όπως πάντοτε, επικαλούμενοι τις πιο απίθανες δικαιολογίες, προτείνουν να μην κάνουμε απολύτως τίποτα. Εκτός βεβαίως από τεμενάδες, στους οποίους, άλλωστε, οι εν λόγω έχουν

«**Η πολιτική ηγεσία όχι απλώς απαξιοί ν' ακούσει τις απόψεις των αρμοδίων χειριστών αβλή, αντίθετα, απαιτεί να μην έχουν καμία άποψη, να είναι ευπειθείς εκτελεστές αποσπασματικών, προφορικών πάντοτε, εντολών. Στις μετρημένες στα δάχτυλα ευρύτερες συσκέψεις, επιβάλλεται ομοφωνία που θα τη ζήλευαν και στην Πιονγιάνγκ!**»

μακρά παράδοση. Πρόκειται για τους πραιτοριανούς της εκάστοτε πολιτικής εξουσίας, που ισοφαρίζουν την επαγγελματική τους ανεπάρκεια αναλαμβάνοντας να στραφούν κατά του συλλογικού συμφέροντος και των συναδέλφων τους. Ανέκαθεν λειτουργούσαν ευτελίζοντας την εξωτερική πολιτική από δημόσιο αγαθό σε κομματική παραλειτουργία. Δυστυχώς, και στο υπουργείο Εξωτερικών υπάρχουν αρκετές «Τίνες Μαντέλη», όπως άλλωστε και παντού στη Δημόσια Διοίκηση. Δεν δίνει όμως αυτή η μειοψηφία τον τόνο, είναι λάθος από τους ανθρώπους αυτούς να εξαγει κανείς συμπεράσματα για το σύνολο των Ελλήνων διπλωματών. Άλλωστε, στις επικείμενες αρχαιρεσίες της Ένωσης Διπλωματικών Υπαλλήλων, εκπρόσωποι αυτής της αντίληψης διεκδικούν την ψήφο των συναδέλφων. Οπότε, έκαστος θα μετρηθεί, θα ζυγιστεί και οψόμεθα τι θα ευρεθεί.

Πληροφορίες αναφέρουν ότι ετοιμάζονται περικοπές των ελληνικών πρεσβειών και προξενείων στο εξωτερικό. Βάσει

ποιού σχεδίου γίνεται αυτή η αναδιάρθρωση; Συμφωνεί με την κίνηση αυτή η ΕΔΥ;

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι την ίδια στιγμή που οι υπάλληλοι του ΥΠΕΞ στο εξωτερικό καλούνται να επιβιώσουν με το 50% των μέχρι χθες αποδοχών τους, επιλέγοντας μεταξύ του ενοικίου τους και των διδάκτρων των σχολείων των παιδιών τους, η πολιτική ηγεσία, βάσει εισηγήσεων εξωθεσμικών παραγόντων, σχεδιάζει επί γονάτου την αναστολή λειτουργίας προξενικών Αρχών και πρεσβειών στο εξωτερικό. Πρώτοι εμείς έχουμε επισημάνει την ανάγκη διαρθρωτικών αλλαγών. Όμως, ποιοι τώρα αποφασίζουν γι' αυτά; Άνθρωποι που δεν έχουν ιδέα τι είναι ένα προξενείο, τι πολιτική και πολιτιστική ακτινοβολία μπορεί να εκπέμψει στις τοπικές κοινωνίες. Όπως επίσης αγνοούν ότι, π.χ., τα προξενικά τέλη, αν αναπροσαρμοστούν, καλύπτουν στις πλείστες των περιπτώσεων τα έξοδα λειτουργίας πάρα πολλών προξενικών Αρχών και πρεσβειών μας και αφήνουν και περίσσειμα! ■

Ο σύμβουλος του Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο, καθηγητής Ντιούσαν Σινιάνοκι, μιλάει στα «Επικάϊρα» για την οικονομική κρίση και προτείνει τη δημιουργία ενός ταμείου έκτακτης βοήθειας σε συνεργασία με το ΔΝΤ.

σει το έναυσμα για κοινωνικές εκρήξεις ή για έντονη δράση εξτρεμιστικών πολιτικών οργανώσεων όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και σε πολλούς άλλες χώρες;

Είναι προφανές ότι τα αυστηρά μέτρα που λαμβάνονται από τα διάφορα κράτη-μέλη και ιδιαίτερα από την ελληνική κυβέρνηση προκαλούν ήδη αντιδράσεις, αν όχι κοινωνικές εκρήξεις, μέχρι αυτή τη στιγμή. Πάνω σε αυτή την κίνηση διαμαρτυρίας, εμβολιάζονται λαϊκίστικες πρωτοβουλίες και δράσεις εξτρεμιστών. Ένα ζωντανό παράδειγμα είναι οι εθνικιστικές αξιώσεις μεταξύ της Ουγγαρίας και της Σλοβακίας, οι οποίες «επωφελούνται» από την οικονομική και κοινωνική κρίση.

Η περιοχή των Βαλκανίων έχει μέλλον στα πλαίσια μιας διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μόνο σε αυτό το πλαίσιο θα μπορούσε κανείς να ξεπεράσει τις εθνικές και εθνικιστικές εντάσεις που απειλούν τη συνεργασία στην περιοχή αυτή. Πράγματι, η ένταξη των βαλκανικών χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα αποτελέσει τη διεύρυνσή της, υπό συνθήκες που θα προκύψουν από τη συνεργασία που θα πρέπει εκ νέου να πετύχουν οι χώρες αυτές.

Σε αυτή την προοπτική θα μπορούσε να ενταχθεί η λύση του ζητήματος της ονομασίας της ΠΓΔΜ (FYROM), που φαίνεται να βρίσκεται –όχι βέβαια στην πρώτη θέση– στην προοπτική της ένταξης και της συνεργασίας με την Ελλάδα ειδικότερα. Όπως, για παράδειγμα, η Βόρεια Ιρλανδία, θα μπορούσε να αποδεχτεί τη «Μακεδονία του Βορρά». Η προοπτική αυτή εμποδίζεται για την ώρα από τις φιλοδοξίες της κυβέρνησης των Σκοπίων.

Εάν επιτυγχανόταν η ένταξη, λύσεις που θα αποτελούσαν εγγύηση για εφαρμογή αξιών και θεμελιωδών ευρωπαϊκών αρχών στο Κόσσοβο θα μπορούσαν να είναι πολύ πιο απτές.

Όσον αφορά στην κατάσταση στην Κύπρο, η κατοχή από τον τουρκικό στρατό και ο εποικισμός του τμήματος της Βόρειας Κύπρου, σε συνδυασμό με την αδιάλλακτη στάση της Τουρκίας, συνθέτουν τα εμπόδια για άμεση λύση. Επιπλέον, η κατάσταση δυσχεραίνει λόγω του γεγονότος ότι πάρα πολλά κράτη αντιδρούν στην ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά συνέπεια, πρέπει να ξεκινήσουμε από τη διαπραγμάτευση των περιφερειακών ρυθμίσεων. ■

«Η Μέρκελ, αφότου απείλησε με κυρώσεις την Ελλάδα, συμφώνησε να “ευθυγραμμιστεί” με χώρες που ήταν έτοιμες να προσφέρουν χείρα βοηθείας προς την Ελλάδα. Η αναδίπλωση αυτή κόστισε ακριβά κυρίως στις χώρες-μέλη της Ευρωζώνης».

λεσματικό συντονισμό των δημοσιονομικών μέτρων, αλλά και των οικονομικών πολιτικών. Θυμόμαστε ότι, αρχικά, η νομισματική ένωση έπρεπε να εντάσσεται στην οικονομική ένωση. Είναι επιτακτική ανάγκη η οικονομική ένωση να είναι σε απόλυτη εναρμόνιση με τη νομισματική ένωση. Στη θέση της αλληλεγγύης, η Γερμανίδα καγκελάριας πρότεινε τη δυνατότητα αποκλεισμού των «φτωχών μαθητών». Κατά τη γνώμη μου, δύο κράτη ιδίως, η Γαλλία και η Γερμανία, θέλουν να αποκτήσουν κυρίαρχο ρόλο στην εξεύρεση της λύσης αυτής της κρίσης.

Πιστεύετε ότι η λήψη αυστηρών οικονομικών μέτρων και η οικονομική δυσχέρεια με την οποία έχουν έρθει αντιμέτωπα εκατομμύρια πολιτών ενδέχεται να αποτελέ-

Ελλάδα. Η δήλωση αυτή δεν είχε συνέχεια λόγω της αντίθεσης της Γερμανίδας καγκελάριας. Όποιοι κι αν είναι οι λόγοι γι' αυτή την αντιπαράθεση, πρέπει να θυμόμαστε ότι η υπόθεση για βοήθεια προς την Ελλάδα θα έπρεπε να βασίζεται στις εισφορές των μελών ανάλογα με τις οικονομικές και χρηματοπιστωτικές τους δυνατότητες. Προκαλεί ενδιαφέρον να υπενθυμίσουμε ότι το Λουξεμβούργο είναι ο μεγαλύτερος χορηγός ανά κάτοικο, ακολουθώντας τη Γερμανία, τη Γαλλία, κ.λπ.

Στα μέσα Μαΐου περίπου, η καγκελάριας, αφότου απείλησε με κυρώσεις την Ελλάδα, συμφώνησε να «ευθυγραμμιστεί» με χώρες όπως η Γαλλία, που ήταν έτοιμες να προσφέρουν χείρα βοηθείας προς την Ελλάδα. Η αναδίπλωση αυτή κόστισε ακριβά κυρίως στις χώρες-μέλη της Ευρωζώνης. Αρχικά, ο πρωθυπουργός της Ελλάδας δεν ήταν θετικός σε μία παρέμβαση και σε στήριξη που θα προερχόταν από το ΔΝΤ. Η Γερμανία επέβαλε τη συμμετοχή του ΔΝΤ σαν υποχρεωτική και αναγκαία προϋπόθεση για τη λειτουργία του μηχανισμού στήριξης προς την Ελλάδα. Σίγουρα αυτό δεν ήταν το μόνο μέσο, τουλάχιστον κατά την έναρξη της κρίσης. Αλλά με το χαμένο χρόνο και με την απαίτηση της Γερμανίας, η ελληνική κυβέρνηση αναγκάστηκε να ζητήσει βοήθεια από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό που σχετίζεται άμεσα με το ΔΝΤ.

Ποιες «αδυναμίες» εντοπίζετε στο σώμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά στη διαχείριση της οικονομικής κρίσης αλλά και άλλων προβλημάτων;

Ιστορικά, ο Ζακ Ντελόρ και ο Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο εμμένουν στην ανάγκη για αποτε-